„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem [illegible]owym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 77. Wtorek 6. Kwietnia 1869 Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 6. kwietnia. Dzisiejsza Gazeta wiedeńska pisze: Kwestya zamianowania stałego prezydenta rady ministrów nie była już od kilku miesięcy przedmiotem rozpraw na radzie ministrów. Gazeta wiedeńska oświadcza oraz, że pogłoski o nieporozumieniach między hr. Beustem a ministrami są zmyślone.

„Neue freie Presse“ donosi z Madrytu pod dniem 5. b. m., że wszystkie stronnictwa monarchiczne w Madrycie zgodziły się głosować za Don Fernandem, w razie odmowy ze strony tegoż, progresiści głosować będą nie za księciem Montpensier, lecz za księciem Sabaudyi.

Część nieurzędowa.

Dziś odbywa się pierwsze po świętach posiedzenie izby deputowanych Rady państwa. Sprawozdanie komisyi o ustawie względem uregulowania podatku gruntowego zostało już rozdane, pierwej jednak mają się odbyć rozprawy nad ustawą względem szkół ludowych. Z nowych przedłożeń rządowych najważniejszem jest ustawa względem kolei żelaznej z Grazu do St. Gotthardt dla złączenia z projektowaną koleją żelazną z St. Gotthardt na Kleinzell i Veszprim do Stuhlweissenburga. Kolej ta będzie najkrótszą drogą dla dowozu niewyczerpanych surowych płodów węgierskich do Dunaju, do kolei południowej do Grazu, do adryatyckiego morza, do Styryi, Austryi i Niemiec.

„Constitutionnel“ i „Mémorial diplom.“ wspominają o pogłosce, jakoby rząd pruski nosił się z tym planem, żeby wypowiedzieć przymierza zaczepno-odporne, które z południowo-niemieckiemi państwami po wojnie z r. 1866 był zawarł. „Temps“, który najprzód powziął był wiadomość o tej pogłosce, utrzymuje, że kwestyę rozwiązania tych przymierzy rozbierano wprawdzie w radzie króla Wilhelma, ale zaniechano tej sprawy na teraz. Jednym z powodów do tego była uwaga hr. Bismarka, że taki krok mógłby być w Niemczech uważany za dowód słabości w obec zagranicy i za zaparcie się niemieckiej idei jedności ze strony Prus. Zwrócił przytem szczególnie na to uwagę, jakie skutki miałoby takie wypowiedzenie przymierzy na zajęcie fortecy Moguncyi przez załogę pruską. Posiadanie tej potężnej twierdzy, którejby Prusy za żadną cenę ewakuować nie chciały, związane jest ściśle z traktatem przymierza z Hesyą; gdyby ten traktat został rozwiązany, to mogłyby się reklamacye przeciwników Prus tem skuteczniej zwrócić przeciwko okupacyi Moguncyi. Z tego powodu wolał hr. Bismark, aby rzeczy zostały tak, jak dzisiaj stoją.

Jak już donoszono, uskarżał się rząd pruski w nocie wystosowanej do Holandyi o zwłokę w burzeniu fortyfikacyi Luxemburga. „Mém. diplom.“ zwraca na to uwagę, że ta nota, jakkolwiek datowana d. 19. stycznia, oddaną została jednak dopiero d. 11. lutego w Hadze, właśnie w tym dniu, kiedy ustawę o kolejach żelaznych w bruxelskiej izbie wniesiono. „Mémorial diplom.“ wnosi z tego zbiegu okoliczności o istniejącem pomiędzy Bruxelą i Berlinem porozumieniu. Dalej donosi tenże dziennik, że wielkoksiążęcy rząd zawiadomił mocarstwa o tych krokach rządu pruskiego.

W izbie belgijskiej interpelowano na ostatniem posiedzeniu rząd o stan francuzko-belgijskiej sprawy. Minister odpowiedział, że p. Frère-Orban wyjechał d. 2. b. m. do Paryża i że obrady konferencyi mają być d. 3. otwarte. Podróż Frère-Orban została odroczoną, ponieważ w Bruxeli wiedziano, że markiz de Lavalette również dopiero d. 3. przybędzie do Paryża.

Dzienniki francuzkie piszą znowu o podróży cesarzowej Eugenii wraz z cesarzewiczem do Belgii. „Moniteur universel“ utrzymuje, że cesarzowa wyjedzie w podróż w drugiej połowie kwietnia w najściślejszem incognito, które zachowywać będzie nawet podczas pobytu w zamku Laeken. Cesarzowa ma zwiedzić Gandawę, Löwen, Brügge, Mecheln i inne miasta.

Zapowiadana niedawno podróż cesarzewicza do południowej Francyi została na teraz z powodu niepogody zaniechaną.

Florentyńska „Opinione“ podaje drugi list swojego korespondenta paryskiego o przymierzach politycznych. Korespondent powtarza dawniejsze twierdzenie swoje, że żadne mocarstwo europejskie nie życzy sobie wojny i nie wyczekiwałoby obojętnie możliwego jej wybuchu. Ale jakkolwiek wszystkim gabinetom na utrzymaniu pokoju wiele zależy, toć jednak nie jest rzeczą zbyteczną rozpatrzeć się w niebezpieczeństwach teraźniejszej sytuacyi. Niebezpieczeństwa te upatruje korespondent przedewszystkiem w antagonizmie panującym pomiędzy Prusami i Francyą. Prusy czuły to mocno, że im Francya drogę do Sztuttgardy, Karlsruhe i Monachium co najmniej pośrednio zagradza, a Francya nawzajem nie mogła się pogodzić z myślą szerszego rozpostarcia się Prus w Niemczech, gdyż z przyzwoleniem na to, Francya abdykowałaby niejako. Te stosunki nastręczają wprawdzie powody do obawy, ale z drugiej strony nie trzeba zapominać, że Anglia usilnie się stara o utrzymanie pokoju, że Rosya niedawno szczerze się oświadczyła za pokojem, że Austrya z pewnością pragnie pokoju i że Włochy już z powodu swojego geograficznego położenia nie mogą nigdy zająć nieprzyjaznego w obec Francyi stanowiska. Włochy w obec wojny francusko-pruskiej zachowałyby się niezawodnie neutralnie, a nawet obawy, żeby w razie wojny wyciągnęły zbrojną rękę ku Rzymowi, są płonne i nieuzasadnione. Byłoby również niesłuszną rzeczą obwiniać Francyę o taką słabość, żeby chciała opuszczeniem Rzymu okupić neutralność Włoch. Przeciwnie rozwiązanie kwestyi rzymskiej musiałoby być odłożone do stosowniejszej pory i do tego zmierzały prowadzone z tak pomyślnym skutkiem rokowania pomiędzy Francyą a Włochami. Wszystkie te i tym podobne rokowania nastąpiłyby jednak tylko ze względu na tę ewentualność, której żadne mocarstwo sobie nie życzy i której można uniknąć, jeżeli tylko Prusy przyjmą francuskie tłumaczenie pokoju pragskiego, a Francya oswoi się z nowym porządkiem rzeczy.

Według „Nazione“ fmp. Möring był przyjmowany we Florencyi ze wszystkiemi honorami należącemi się jego wysokiej misyi. W dworcu kolei żelaznej powitany przez władze, udał się pojazdem dworskim do hotelu „Nuovo-York“, gdzie czekała straż honorowa, którą uprzejmie odprawił. Następnie pojechał ze swoim adjutantem br. Henneberg do margr. Gualterio ministra kr. domu. Podpułkownik sztabu jeneralnego margr. Incisa i mistrz obrzędów Cosimo Peruzzi przydani zostali jenerałowi Möringowi do towarzystwa, a oprócz kilku pojazdów dworskich ofiarowano mu także lożę w teatrze Pergola. Jenerał Menabrea daje na cześć posła austryackiego wielki obiad, a król zamyśla odbyć w jego przytomności wielki przegląd wojska.

W księdze zielonej przedłożonej izbom włoskim znajduje się 69 aktów odnoszących się do sprawy rzymskiej. Gdy się rozbiły wszystkie usiłowania, aby wynaleść modus vivendi, żądał hr. Menabrea d. 22. sierpnia zeszłego roku, żeby przywrócono wrześniową konwencyę i zakończono francuską okupacyą państwa kościelnego. Drugie to żądanie odrzucił rząd francuski z tą uwagą, że nie przyszedł jeszcze stosowny do tego czas, na co odpowiedział hr. Menabrea, że nie chce na nowo rozpoczynać rokowań, które na teraz żadnego praktycznego rezultatu mieć nie mogą.

Rada miejska Ankony podała się in corpore do dymisyi z powodu zaburzeń, które wynikły z opieszałości w płaceniu zaległych podatków. Aż do przybycia delegowanego królewskiego zawiaduje sprawami miasta prefekt prowincyi.

Jak donoszą do „Pall-Mall-Gazette“ z Rzymu, nie wystosowano jeszcze dotąd żadnych zaproszeń do monarchów katolickich do wzięcia udziału w soborze powszechnym. Pojmują to, że byłoby rzeczą trudną zaprosić tylko takich, którzy szczycą się względami dworu rzymskiego nie wyświadczywszy tego zaszczytu i wszystkim innym. Jeżeli wszyscy monarchowie europejscy zostaną zaproszeni, to oczywiście nie będzie mógł być pominiętym i król włoski. Korespondent tegoż dziennika potwierdza takie wiadomość o zamianowaniu biskupa St. Pölten, margr. Fesslera, jeneralnym sekretarzem soboru. Mianowanie ojca Egidio Marchesio, szefem biura stenograficznego soboru zostało unieważnione, a to jak donosi korespondent dlatego, ponieważ tenże w tymsamym charakterze funkcyonował w służbie hr. Cavoura i ponieważ się obawiano, żeby nie działał jako poufny króla Włoch.

Grecki patryarcha nie przyjął zaproszenia na sobór powszechny. Utrzymują, że biskupi, do których teraz wprost wysłano zaproszenia, pójdą za jego przykładem.

Wyliczając powtarzane tylekrotnie powody przeciwko kandydaturze o tron hiszpański ks. Montpensier, podaje „Morning Herald“ wiadomość, że pomimo wszystkiego co dawniej utrzymywano, będzie przecież proponowany kortezom don Fernando Koburgski, b. król Portugalii. „Mamy powody — pisze tenże dziennik — do twierdzenia, że ten książę zechce przyjąć z rąk Kortezów ten wysoki zaszczyt, który nie był mu jeszcze formalnie ofiarowany przez naród hiszpański. Małżeństwo drugiego syna jego, młodszego brata Króla Ludwika, z córką księcia Montpensier, pojednałoby sporne pretensye i założyłoby dynastyę, pochodzącą w prostej linii od ostatniego Króla Hiszpanii. Gdyby się wszystkie stronnictwa na tę drogę zgodzić chciały, to zdaje się, że okazałaby się ona najlepszą i najpożądańszą ze wszystkich.

Do „F. Z.“ piszą z Madrytu co następuje: kwestya obsadzenia tronu jest jeszcze zawsze nierozstrzygniętą. Od kilku dni zdaje się, że szanse Portugalii idą w górę, podczas kiedy kandydatura ks. Montpensier coraz bardziej się chwieje. Niektóre dzienniki mówią nawet o ważnych doniesieniach, jakie poseł portugalski z polecenia swojego monarchy władzom wykonawczym porobić miał. Karliści i Izabeliści agitują na prowincyi i jak się zdaje zamierzają jakiś zamach; rząd nie jest w stanie zapobiedz machinacyom tych ludzi.

Ministrowie nie są zgodni sami pomiędzy sobą i niektórzy wierzą nawet w restauracyę na korzyść tak zwanego księcia Asturyi. Czegoż się można spodziewać po takiem ministerstwie? Prim i Sagasta polują w lasach Toledo, minister spraw zewnętrznych nie opuszcza od kilka dni pokoju swojego dlatego, że jest cokolwiek cierpiący, Figuerola chce ustąpić gdyż nie może dostać pieniędzy, Serano jest słabego charakteru i daje się dziś tym jutro tamtym powodować. Jeden tylko Ruiz Zorilla, minister ro-

bót publicznych, postępuje ciągle naprzód, pracując podług możności około dobra kraju. Hiszpański poseł przy stanach północnej Ameryki przesłał depeszę, w której donosi, że powstanie na Kubie zbliża się ku końcowi. Dulce życzy sobie być odwołanym i ma być przeniesionym do Kordowy. Z Barcelony wyszło 100 ochotników do Kuby. Z Kadyxu wysłano na tęż wyspę batalion Reus.

Jak donoszą z Konstantynopola pod dniem 27. marca do „Levant Herald", nie doznała nowa ustawa o ottomańskiej narodowości przychylnego przyjęcia u obcych poselstw. Miano wysokiej Porcie porobić w tym względzie niektóre przedłożenia, skutkiem których poczynione będą prawdopodobnie pewne zmiany w tej ustawie. Mówią z wielką pewnością o rozpuszczeniu na urlop rezerwy tureckiej. — Z Krety donoszą, że od czasu uspokojenia tej wyspy rozwinął się tamże nadzwyczajny ruch handlowy. Tylko wydawanie broni postępuje bardzo leniwo i jeneralny gubernator zamierza dążyć do celu inną drogą. Postanowił on mianowicie wykupywać broń po cenach przystępnych. — Na Sporadach trudno jest jeszcze zawsze nakłonić ludność do posłuszeństwa. Na Kalymnie odmówili mieszkańcy stanowczo posłuszeństwa rozkazom Porty. Nie dostarczali eskadrze Achmeta Baszy żywności, opuścili miasto i wynieśli się do wiosek położonych w górach. Achmet Basza wysadził niezwłocznie wojsko na ląd i aresztował kilka osób podejrzanych o podburzanie.

Kronika.

(Nadana dekoracya zagraniczna.) Najjaśniejszy Pan pozwolił p. Eugeniuszowi Barach Rappaportowi inspektorowi kolei lwowsko-czerniowieckiej przyjąć i nosić order rosyjski św. Stanisława trzeciej klasy.

(Wypadki miejscowe.) D. 4. b. m. Leon Wieser ze Lwowa 36 lat liczący, izraelita, kelner, umarł nagle na apopleksyę w szynku pod l. $891\frac{1}{4}$.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Banda złodziei. D. 1., 2. i 3go b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski, obrońcy p. prof. Dr. Rulf i pp. adw. Dr. Jekeles, Hryszkiewicz i Schaf): Walenty Jaworski, urlopnik pułku Martini, ze Lwowa, 28 l., stanu wolnego, obrz. rz. kat., już za kradzież 7 razy karany; Julian Perlep z Opawy na Szląsku, podoficer pułku Martini na urlopie, teraz diurnista, 33 l., obrz. rz. kat., stanu wolnego, już karany za sprzeniewierzenie; Damian Danglów ze Lwowa, urlopnik pułku Martini, 30 l., obrz. gr. kat., stanu wolnego, już 10 razy karany za kradzież; Hinde Lazarus Günsberg vulgo Finkler, żona szynkarza ze Lwowa, 43 l., żydówka, już karana za udział w kradzieży i Jütte Beile Pipes, żona szklarza ze Lwowa, 50 l., żydówka, już karana za kradzież. — Oskarzenie opiewa: Dnia 1go listopada 1868 przed 9. godziną wieczór skradziono z pałacu br. Maryi Fredrowej na Nowym świecie we Lwowie, z pokoju na dole położonego, srebrne naczynia wartości 716 złr., przyczem także i kufer z kosztownościami w wartości 5000 złr. otworzyć usiłowano. Złodzieje oczywiście wleźli oknem wybiwszy 2 szyby. Bardzo roztropnemu poszukiwaniu aktuaryusza policyi p. Meidingera, jakoteż i ajentów pp. Brata i Mileta, udało się złapać Jaworskiego i Perlepa. Perlep zeznał tak w policyi jak w sądzie co następuje:

Przy końcu miesiąca października 1868 oświadczył Perlepowi Jaworski, mieszkający u niego, że popełni kradzież w pomienionym pałacu, i Perlep kupił Jaworskiemu dłuto do tego potrzebne. Dnia 30. października wieczór udali się Perlep, Jaworski i Danglów do pałacu; Jaworski i Danglów weszli furtką do ogrodu, ale za pół godziny wrócili i Perlepowi oświadczyli, że dzisiaj z powodu obecności służącej kradzież wykonać się nie da. Dnia 1. listopada 1868 o godzinie 9ej wieczór przyszedł Jaworski do domu i oznajmił Perlepowi, że kradzież z Danglowem już popełnił i skradzione srebro już przy sobie mają, poczem wszyscy 3 udali się do cytadeli, gdzie Jaworski jedną część srebra na trzy części rozdzielił i każdemu wręczył, sobie zaś resztę zatrzymał mówiąc, że takową sprzeda i kwotę pomiędzy wszystkich rozdzieli. Danglów także to samo przyznał, lecz wypierał się bezpośredniego udziału twierdząc, że tylko w bliskości pałacu czekał. Jaworski zaś o wszystkiem zgoła nic wiedzieć nie chciał.

Perlep dalej zeznał, że jeszcze 1. listopada część srebra sprzedał Günsbergowej za 7 złr., mówiąc jej wyraźnie, że to rzeczy skradzione. Na drugi dzień sprzedał jej jeszcze resztę za 20 złr. Hinde Günsberg przyznaje to, twierdzi jednak, że o pochodzeniu srebra dopiero drugiego dnia się dowiedziała i zaraz policyi oznajmiła, co się jednak fałszem okazuje. Danglów przyznał się, że swoję część srebra sprzedał Beile Pipesowej, oświadczywszy jej także, że jest skradzione. Po aresztowaniu Danglowa dała Pipesowa srebro świadkowi Barańskiemu z prożbą, by ją ratował i srebro pod schody domu l. $51\frac{3}{4}$ podrzucił, a potem pod pozorem znalezienia do policyi oddał, co tenże uczynił, ale zaraz wszystko zeznał. Obie żydówki przyaresztowano. Jaworski w śledztwie wszystkiego się wypierał, i dopiero później zeznał, że z namowy Perlepa udał się z tymże i z Danglowem przy końcu października do pałacu w celu upatrzenia sposobności do kradzieży, że potem 2. listopada Perlep sprowadził go do cytadeli, i wykopawszy tam 48 sztuk srebra, dał mu do sprzedania, on jednak zakopał wszystko w ogrodzie Józefa Pieniądza na Stryjskiem przedmieściu, gdzie rzeczywiście dnia 19. lutego b. r. komisya śledcza w 2 miejscach 53 sztuk srebra odkopała, które poszkodowana poznała. Rozprawa odbyła się przy udziale bardzo licznej publiczności, składającej się przeważnie z żydów. Oskarzenie i mowy obrońców były równie świetne. Sąd skazał Jaworskiego na 7 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 8 lat), Perlepa na 2 lata z postem w każdym tygodniu (wniosek 3 l.), Danglowa na 6 lat z postem w każdym tygodniu, obie żydówki zaś nieuznał winnemi (wniosek 6 i 3 miesiące). Jaworski i Danglów zgłosili rekurs. Względem obydwóch żydówek prokuratorya zastrzegła sobie rekurs. Jaworski podczas rozprawy bardzo zuchwale się zachowywał.

(Listy gończe.) Sąd obwodowy w Przemyślu ściga Stanisława Janochę z Dobieszyna pod Krosnem, który o zbrodnię powstania oskarzony, nie dotrzymawszy słowa honoru, wydalił się. Jest wysokiego wzrostu, silny, liczy 25 l. — Sąd śledczy w Chrzanowie ściga obwinionego o gwałt publiczny Stanisława Michalskiego, stolarza i wychodzcę z Polski. Liczy 22 l., jest wzrostu średniego.

(Rzadka starość.) Z Marisel w komitacie Kolosz w Siedmiogrodzie donoszą, że d. 25. z. m. umarł tamże włościanin Atanazy Popp przeżywszy lat 126. Przez całe życie nigdy nie chorował.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 5. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. 10 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c, kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 35 c., koniczyna 180 ℔ 32 do 40 złr., rzepak 150 ℔ — złr. —c. do —złr., lnianka 150 ℔ —złr. — c. do —złr.— c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 30 złr. 50 c. do 31 złr., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 50 c. do 11 złr. 75 c. — Sprzedaże: Koniczyny korzec 180 ℔ netto 34 złr. w. a.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu marcu 1869 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wielaki chleb kołaczów		żółkiewskie (chleb domowy)		kulikowskie (chleb domowy)		wiejski chleb razowy	
		Waluta austryacka							
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Keller Marek	Na drewnianej targowicy		.	1	5	.	.	.	.
Umschweif Benj.			.	1	$5\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Feind Izak		.	.	1	$5\frac{1}{4}$	.	.	.	.
Stein Leib		.	.	1	$5\frac{1}{4}$	.	.	.	.
Fein Hersz		.	.	1	$5\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Lebwol Mailech		.	.	1	$5\frac{3}{4}$	.	.	.	.
Kleut Mojżesz		.	.			1	8	.	.
Gabel Mechel		.	.	.	.	1	8	.	.
Ross Berl		.	.	.	.	1	7	.	.
Fisch Eisig		.	.	.	.	1	$6\frac{1}{2}$	.	.
Kesler Natan		.	.	.	.	1	$6\frac{1}{2}$	.	.
Kalk Chaim	Plac bern.	1	$6\frac{1}{2}$	.	.	.	.	.	.
Birnbaum Moyż.		1	$6\frac{1}{2}$	.	.	.	.	.	.
Breitmayer Christ.		1	7	.	.	.	.	1	.
Baran Grzegorz	Plac krak.	.	.	.	.	.	.	1	$8\frac{3}{4}$
Gulak Jan		.	.	.	.	.	.	1	8
Suma		3	20	6	$32\frac{2}{4}$	5	35	2	$16\frac{3}{4}$
przeciętnie w marcu 1869		1	$6\frac{2}{4}$	1	$5\frac{2}{4}$	1	$7\frac{1}{2}$	1	8
przeciętnie w lutym 1869		1	$6\frac{2}{4}$	1	$5\frac{2}{4}$	1	$6\frac{1}{2}$	1	8
a zatem w podnies. się		.	.	.	.	.	$\frac{3}{4}$	.	$\frac{4}{4}$
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Stanisławów		Bohorodczany		Sołotwina		Łysiec		Kałusz	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	.	3	56	3	40	3	25	3	50
„ żyta	2	20	2	60	2	65	2	35	2	60
„ jęczmienia	2	5	2	10	1	60	2	.	1	80
„ owsa	1	23	1	50	1	20	1	20	1	50
„ hreczki	1	95	.	.	.	.	1	60	2	.
„ kukurudzy	1	80	1	92	2	.	1	80	2	.
„ ziemniaków	.	80	.	90	.	30	.	60	.	80
Grochu	2	55	.	.	4	80	2	50	2	.
Cetnar siana	.	.	2	.	.	90	1	30	2	80
Sąg drzewa twardego	6	60	6	.	1	60	6	.	6	.
„ „ miękkiego	4	.	3	50	1	20	3	20	4	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14		14	.	15	.	12
Miara wina	.	80	2	50	1	.	.	.	1	20
„ piwa		16	.	16	.	16		16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	20	.	20	.	15	.	30
„ bez wiktu	.	40	.	35	.	45	.	35	.	50

Lwów, 6. kwietnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (86 ℔) 3 złr. 50 c., żyta (81 ℔) 2 złr. 51 c., jęczmienia (71 ℔) 2 złr., owsa (50 ℔) 1 złr. 77 c., hreczki 2 złr. 10 c., kukurudzy —. —., grochu 2 złr. 28 c., fasoli 3 złr. 20 c., ziemniaków 84 c., kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych $3\frac{1}{2}$ c., jaglanych 12 c., hreczanych 4 c., funt mąki jęczmiennej $7\frac{1}{2}$ c., żytnej 7 c., miara piwa dubeltowego 24 c., zwykłego 20 c., wódki dobrej 65 c., prostej 35 c., funt masła 60 c., smalcu 48 c., łoju 21 c., cetnar siana 1 złr. 1 złr. 45 c., słomy w okłotach 94 c., na paszę 96 c., sąg drzewa bukowego 12 złr. 56 c., sosnowego 9 złr. 23 c.

Wyciąg z protokołu posiedzenia komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. w dniu 6. marca 1869.

Przewodniczący: Wiceprezes Towarzystwa. Obecnych członków komitetu 10. Dyrektor Dublan i c. k. radca Namiestnictwa p. Adolf Pauli: ten ostatni z powodu traktować się mających spraw subwencyjnych.

I. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu posiedzenia dnia 23. lutego, przewodniczący zagaił posiedzenie wprowadzeniem na stół sprawy subwencyjnej, którą pokrótce streścił, opowiadając dotychczasowy jej przebieg i przypominając cyfry udzielonych przez c. k. ministerstwo rolnictwa dla pojedyńczych działów gospodarstwa krajowego zasiłków, jako to: na zakupno buhajów rozpłodowych 2100 złr., na premiowanie bydła 3000 złr., na podniesienie uprawy i wyprawy lnu 1300 złr., nakoniec na cele sadownictwa 1000 złr.

II. Poczem komitet obradował nad sprawą zasiłku rządowego na zakupno buhajów. Referent tego przedmiotu przypomina, iż rozdzielono tę część kraju, na którą działalność c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego się rozciąga na 3 strefy, t. j. podgórską, podolską i równin północnych, przytem, że dla każdej strefy wyznaczono osobną komisyę, złożoną z delegatów dotyczących oddziałów pod przewodnictwem delegata komitetu, że komisye te miały uchwalić, z jakiej rasy? gdzie zakupić? i u kogo ulokować kupione buhaje? — że atoli w oznaczonym terminie (20. lutego) tylko komisya strefy podgórskiej pod przewodnictwem p. J. Giżowskiego w Samborze zebrała się. Komisya ta postanowiła zakupić dla swej strefy buhaje krajowe po Ayrskirach, ewentualnie gdyby bydła tego w dostatecznej ilości dostać nie można było, bydło z obór krajowych pp. Ostaszewskiego, Jana Wiktora, Rudolfa Reizensteina i Dybowskiego. Do uskutecznienia zakupna wybrano pp. Jana Górskiego i Zygmunta Dybowskiego, zaś na sędziów do premiowania bydła pp. Jana Wiktora i Ignacego Andrószewskiego.

Na wniosek referenta uchwalono:

a) Przesłać 700 złr. na ręce p. Giżowskiego, przeznaczając je na zakupno buhajów, a zarazem b) oświadczyć, iż warunków premiowania bydła na ten rok zmienić nie można, lecz że komitet się zgadza na premiowanie bydła w Samborze zamiast w Drohobyczy.

III. Z kolei przystąpiono do obrad nad sprawą zasiłku rządowego na cele ogrodnictwa i sadownictwa. Dotyczący sprawozdawca streścił odpowiedzi oddziałów, które w przedmiocie założenia gminnych szkółek drzew owocowych, oraz premiowania osób zasłużonych w zakresie sadownictwa na wystosowane do nich wezwania z Komitetu odpowiedzi swe nadesłały.

Uchwała zapadła co do szkółek: aby odroczyć załatwienie tej kwestyi aż do chwili uskutecznionego zbadania tej sprawy przez komisyę z 3 członków wybrać się mającą. Komisya ta ma ułożyć normę, według której postępowanie przy subwencyonowaniu gminnych szkółek drzew owocowych ze względu na stosunki własności, koszta utrzymania i t. p. uregulowane być powinno.

Co do nagród zaś uchwalono:

1. Rozdzielić całą na ten cel przeznaczoną kwotę wynoszącą 200 złr. następnie: X. Żabie z Radochoniec w pow. Mościskim 50 złr., X. Wolińskiemu z Tudorowa w pow. Husiatyńskim 50 złr., X. Obłoczyńskiemu z Truskawca w pow. Drohobyckim 40 złr., p. Prześlakiewiczowi, dyrektorowi szkoły w Gródku 30 złr., nakoniec włościaninowi Tyczce w Jabłonce w pow. Brzozowskim również 30 złr.

2. Rzeczone kwoty przesłać dotyczącym oddziałom z poleceniem wręczenia ich osobom nagrodę otrzymać mającym w sposób jak najbardziej uroczysty i to z dołączeniem ozdobnego listu, przysądzającego im rzeczoną nagrodę.

3. Sprawozdanie o rozdaniu nagród przesłać c. k. ministerstwu rolnictwa. Do wyżej nadmienionej komisyi, mającej obmyśleć normę postępowania w sprawie udzielania zasiłków na szkółki drzew owocowych, wybrano pp. Cezarego Hallera, Dra. Eligiusza Białoskórskiego i Mieczysława Szczepańskiego.

IV. Komitet przyjął do wiadomości oznajmienie przewodniczącego, iż na zakupno siemienia lnianego już wysłaną została kwota 200 złr. do Szczecina i że taka sama kwota wysłaną zostanie do Rygi.

V. Uchwalono ogłosić konkurs na posadę profesora nauki rolnictwa w szkole gospodarstwa wiejskiego w Dublanach i oznaczono bliżej warunki, jakie to ogłoszenie zawierać ma.

Jan Załuski,
wiceprezes Towarzystwa gosp. gal.

Jego Exc. minister spraw wewnętrznych na mocy najw. upoważnienia i w porozumieniu z innymi interesowanymi ministrami pozwolił panom Franciszkowi Hopfen, Adolfowi Schenk i Fryderykowi Wilhelmowi Hartung założyć w Wiedniu spółkę akcyjną pod firmą „wiedeńskie Stowarzyszenie bankowe“, i statuta tegoż zatwierdził, a panom Baiersdorf i Biach, handlarzom drzewa opałowego, budulcowego i do wyrobów, Wahrmann i sp., bankierom, Pawłowi Luczenbacher. handlarzowi drzewa opałowego i budulcowego, i S. L. Spitzer, handlarzowi drzewa opałowego i budulcowego pozwolił zawiązać „spółkę akcyjną do przemysłu lasowego“ z siedzibą w Wiedniu.

(Nadesłane.)

W interesie przemysłu w ogóle, a w szczególności w interesie naszych obywateli ziemskich polecić możemy znakomity zakład fabryczny wag decymalnych i wyrobów metalowych pana Fryderyka Reach w Pradze, zwracając ze względu na doskonałość wyrobu i nadzwyczajną taniość uwagę powszechności na niektóre główniejsze artykuły, jako to: doskonale konstruowane trójkątne i czworoboczne wagi decymalne, nowej konstrukcyi przyrządy do ważenia bydła, centymalne wagi pomostowe do ważenia naładowanych bryk według najnowszego systemu, siewniki systemu Garetta rozmaitych rozmiarów, młocarnie ręczne, sieczkarnie, młynki do czyszczenia zboża, maszyny do siania rzepaku, koniczu i buraków, maszyny do rozmiażdżania słodu o 18, 20 i 24calowych walcach, wszelkie gatunki pługów, miechy do robót ogniowych itp. Doskonałość tych wyrobów i prawdziwie praktyczna ich wartość uznaną została zaszczytnemi wyszczególnieniami na wystawach w Londynie. Wyroby fabryki p. Reach wielkie mają wzięcie w prowincyach węgierskich tudzież w Serbii i na Wołoszczyźnie.

Ostatnia poczta.

Paryż, 3. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego Jules Favre odpowiedział na wczorajszą mowę ministra stanu Rouhera. Baroche odpowiedział temuż.

Seguier odpierał wymierzone przeciw sobie pociski. Dalszy ciąg debaty we wtorek.

Paryż, 3. kwietnia. W procesie o zajście na ulicy Rue Monthabor, Firo został skazany na śmierć.

Madryt, 3. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Kortezów wniesiono projekt ustawy względem pomnożenia liczby stałego wojska do 80.000 ludzi. Sagasta oznajmił, że z kościoła katedralnego w Toledo skradziono kosztowności wartości 14 milionów. O kradzież są podejrzani kościelni.

W okolicy Madrytu było kilka manifestacyi na rzecz Królowej Izabelli.

Bukareszt, 3. kwietnia. Ruch wyborczy okazuje się przychylnym dla rządu. Rosetti stronnik Bratiana odbywał podróż w sprawie wyborów pod opieką władz. W Plojesti zamierzono zrobić rozruch ale gwardya narodowa utrzymała porządek. W innych miejscach rząd spodziewa się pozyskać znaczną większość.

Kair, 3. kwietnia. Zamierzono zamach na życie wicekróla Egiptu. Pod jego krzesłem w teatrze znaleziono bombę. Wicekról wcześnie zawiadomiony nie przybył do teatru. Aresztowano kilka osób.

Wicekról odbierał dziś gratulacye od ministrów i władz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. kwietnia.

Hotel George: PP Hr. Dąbski Bruno, z Poznania. — Białobrzeski Wiktor, z Nowegomiasta. — Lityński Meliton, z Holihradów. — Chrome Karolina, z Medyki.

Hotel europejski: Kunaszowski Damazy, z Perekosów. — Strzebosz Jan, z Podola. — Sellinger Kar., ze Strzelisk.

Hotel angielski: Prus Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Czajkowski Jan, z Sarnik

Hotel krakowski: Aulich Adolf, z Lackiego. — Teczarowski Wiktor, z Wypysek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5 kwietnia.

PP.: Rodakowski Max, c. k. pułkownik, do Gródka. — Lorenz Wacław, c. k. kapitan, do Stanisławowa. — Hr. Dzieduszycki Miecz., do Korniowa. — Hr. Olizar Erazm, do Kniażego. — Hr. Tyszkiewicz Zdz, do Weryniec. — Hr. Wodzicki Franc., do Krakowa. — Br. Romaszkan Jakób, do Horodenki. — Cielecki Alfred, do Porchowa. — Korzeliński Sew., do Bereznicy. — Kotkowski Sew., Lipczyński Ign. i Mazaraki Ludw., do Krakowa. — Niezabitowski Włodz., do Uherec. — Osmólski Wład., do Góry. — Schnell Arthur, do Brodów. — Skrzyszewski Sew, do Sewerynki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. kwietnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 21	+ 3 4	88	W. mier.	2
2. god. po poł.	326 51	+ 8.9	67	„ b sł.	5
10. god. wiecz.	327.65	+ 4.6	78	— „	0

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Einer von unsere Leut“**, krotochwila ze spiewami w 3 aktach.

Jutro (przedst. pol.) **„Kobiety z kamienia“**, dramat w 4 aktach z francuskiego. Pierwszy występ p. Władysława Krogulskiego z Warszawy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

(oprócz kupona bieżącego)

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 5. kwietnia								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	219	25	200	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	185	75	186	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	89	75	90	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	190	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	25	91	00
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	—	78	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	91	50	92	—
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	71	60	72	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	101	25	102	25
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	100	—	101	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	94	—	95	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	81	62	82	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	90	25	91	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	86	5	94
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	92	6	—
Napoleondor	—	—	—	—	10	—	10	12
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	10	10	25
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	92	1	98
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	65½	1	66½
Pan. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	86	1	87½
Srebro	—	—	—	—	123	—	124	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. kwietnia 1869

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.70	70.90
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	79 —	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	—.—
Metaliki po 4½%	56 25	56 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	204.—	204 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	204 —	204 50
Przez. do wyl. z r. 1854	95 50	96 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	102 80	103 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	102.75	104 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	126 90	127 10
Renty Como po 42 lir. aust.	23 50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	92 50	93.—
Czech	92.—	92.50
Węgier	78 80	79 30
Galicyi	71.40	72 —
Siedmiogrodu	74.50	75 —
Bukowiny	71 25	71.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	—.—	.— 100
2. Akcye.		
Banku narodowego	730.—	731.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	291 40	291 70
Niż.-au. tr. tow. eskomt. po 500 zł.	810.—	815.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. szter.) z wpłatą 50%	307 50	308 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2330 —	2335.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	334.—	335 —
Płud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	234 30	234 70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	179 25	179 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.—	218 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (90 f s)	185.—	185 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	581.—	583.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	95 80	96 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78 —	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	91.—	91 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	108.—	109.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.—	91 50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr (za 100 złr.)	100.50	101.—
5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	165.75	166.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38 50
Salma „ 40 „ „	42 50	43.—
Palffego „ 40 „ „	35.—	36.—
Clarego „ 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.—
Windischgrätza 20 „ „	22 50	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.—
Keglevicha „ 10 „ „	16.—	17.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	15 —
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	106 20	106.40
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106.60	106 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.80	107.10
Hamburg za 100 M. B.	94.25	94.40
Londyn za 10 ft. szt.	127.90	128 —
Paryż za 100 fr.	50.95	51 —
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	6 07	6.09
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10 23	10.24
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	125.25	125.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. kwietnia	złr.	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	62	70
„ „ z procentami z maja i listopada	62	70
„ „ w srebrze	70	70
Losy z 1860 roku	103	60
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	296	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	123	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	92

DZIENNIK URZĘDOWY.

(755) **Edykt.** (2)

Nr. 1292. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Maryannie z Osuchowskich Charzewskiej niniejszem wiadomo czyni, iż jej w skutek prośby p. Jana Bobowskiego z dnia 10. stycznia 1869 do L. 1292 uchwałą z dnia 30. stycznia 1869 do L. 1292 polecono, ażeby w 14 dniach wykazała, że prenotacya sumy 346 złr. m. k. w stanie biernym części dóbr Zernicka niżna czyli Zernica, jak Dom. 124. p. 72 n. 21 on. do L. 22636 ex 1830 uskuteczniona usprawiedliwioną została, lub w usprawiedliwieniu zostaje, inaczej na powtórne żądanie wymazaną zostanie.

Ponieważ miejsce pobytu p. Maryanny z Osuchowskich Charzewskiej jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niej tutejsz. adwokata krajowego p. Dra. Kolischera z zastępstwem adwokata krajowego p. Dr. Wolskiego za kuratora ustanowił, któremu powyższa uchwała tabularna się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. stycznia 1869.

(749) **Obwieszczenie.** (2)

L. 704. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Rożniatowie zostanie dozwolona przez c. k. sąd krajowy lwowski uchwałą z dnia 2go grudnia 1868 do L. 59654 w sprawie wekslowej Josla Weitznera przeciw Dmytrowi Biłan względem 30 zł. z przynależ. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. k. 37 w Pohorylcach położonej, do Dmytra Biłan należącej, w dwóch, na dniu 10. maja i na dzień 14. czerwca 1869, każdą razą na 10. godzinę przed południem ustanowionych terminach, w pierwszych za cenę szacunkową w kwocie 80 zł. lub wyżej tejże, w drugim zaś także niżej tej ceny szacunkowej przedsięwzięta, do której wzywa się chęć kupienia mających z dodatkiem, iż warunki licytacyi i akt ocenienia w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Rożniatów, dnia 29. marca 1869.

(763) **Edict.** (1)

Nro. 2333. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß zu Folge Beschlusses des k. k. Landesgerichtes Krakau dto. 24. März 1869 Z. 4933 Johann Homa in Lipnik Nr. 134 als Verschwender erklärt, und für denselben zum Curator Johann Giertler in Lipnik bestellt wurde.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, am 31. März 1869.

(759) **Edict.** (1)

Nro. 3382. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird der dem Aufenthalte nach unbekannten Fr. Wiktoria Lipska bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Hr. Josef Jakubowski und der Fr. Pauline Wolańska mit Bescheid vom 13. Mai 1867 z. Z. 6621 der h. g. Stadttafel unter Anderen aufgetragen wurde, zuerst die Fr. Pauline Wolańska, dann aber den Käufer Hr. Josef Jakubowski als Eigenthümer der in Stanisławów sub CNr. 149 2/4 alt, 159 2/4 neu gelegenen Realitätshälfte zu intabuliren, und daß dieser Bescheid dem für sie bestellten Curator dem Hrn. Advocaten Rosenberg zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, 13. März 1869.

(762) **Edykt.** (1)

Nr. 745. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Brodach czyni się wiadomo, że na dniu 15. października 1866 w Gajach Starobrodzkich zmarł Grzegorz Koroluk czyli Kieryluk z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia, gdy oprócz rodzeństwa powołany jest do spadku także syn zmarłego Fedko czyli Teodor Koroluk jednakowoż miejsce pobytu jego nie jest sądowi wiadome, więc wzywa się go niniejszem, ażeby się w przeciągu roku od daty tego wezwania w tym sądzie się zgłosił, i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek pertraktowanym będzie z spadkobiercami, którzy się doń zgłoszą, a oraz z ustanowionym dla jego osoby kuratorem p. adwokatem Dr. Ornsteinem.

C. k. sąd powiatowy.

Brody, 30. marca 1869.

(760) **Edykt.** (1)

Nr. 1315. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Ortyńskiego, iż w skutek pozwu przez Markusa Deutscha przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 167 złr. 50 kr. a. w. z przynal. wniesionemu, uchwałą z dnia 15go marca 1869 do l. 1315 termin do rozprawy ustnej według prawa wekslowego na dzień 28. kwietnia 1869 o godzinie 9tej zrana wyznaczonym, i jednocześnie dla pozwanego kuratorem tutejszy p. adwokat Dr. Jarosz w tym procesie ustanowionym został.

Wzywa się zatem Jana Ortyńskiego, aby na powyższym terminie albo sam osobiście stawił się, lub kuratorowi ustanowionemu wcześnie informacyę i dowody do obrony udzielił, lub też innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam ponosić będzie.

Nowy Sącz, dnia 15. marca 1869.

(761) **Edykt.** (1)

L. 8116. C. k. sąd miejsko-delegowany powiatowy w Rzeszowie zawiadamia, iż na prośbę Rafała Miąsika spadkobiercy po ś. p. Klarze z Miąsików Bijosowej celem zaspokojenia tegoż w 16/64 częściach ze spadku po ś. p. Marcinie Bijosie sprzedaż połowy gospodarstwa pod l. 15/29 w Nosówce położonego wraz z budynkami i inwentarzem pod następującemi warunkami zarzadzoną została:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 370 złr. m. k. czyli 388 zł. 50 kr. w. a. z tem postanowieniem, iż sprzedać się mająca posiadłość w pierwszych trzech terminach niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

2. Sprzedaż odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 5. maja, 9. czerwca i 14. lipca 1869, zawsze o godzinie 9tej rano.

3. Chęć kupienia mający winni są złożyć wadyum w kwocie 50 zł. w. a. w gotówce.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających z tym dodatkiem, iż resztę warunków licytacyjnych, tudzież inwentarz spadkowy po ś. p. Marcinie Bijosie w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć mogą.

Z c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego.

Rzeszów, dnia 29. grudnia 1868.

(756) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr 690. Bei der Tabakfabrik-Verwaltung zu Winniki in Galizien ist die Stelle des Fabrikarztes zu besetzen, womit ein Honorar jährlicher 420 fl. verbunden ist.

Die Aufnahme erfolgt unter Freihaltung der Kündigung von beiden Theilen, und begründet keinen Anspruch auf Pension oder sonstige Versorgung.

Die Gesuche sind unter Nachweisung des Alters, der Studien, des erlangten medicinischen und chirurgischen Doctorgrades und der bisherigen Praxis bis 24. April 1869 bei der genannten Fabrik-Verwaltung einzubringen.

Winniki, am 3. April 1869.

(757) **Edykt.** (1)

L. 20418. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Samuela Reichman, że w sprawie Lazara Margulies, przeciw Samuelowi Reichmann kupcowi w Samborze o zapłacenie kwoty 600 zł. w. a. termin na dzień 12go maja 1869 godzinie 10. rano do uzupełnienia rozprawy wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Samuela Reichmann teraz niewiadomem jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego w wymienionym sporze na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Schönborna kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązujacego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 18. marca 1869.

(758) **Kundmachung.** (1)

Nro. 528-Pr. Zur Besetzung einer Adjunktenstelle beim k. k. Bezirksgerichte in Sanok mit dem Gehalte von 800 fl. öst. W. wird die Frist bis zum 24. April 1869 festgesetzt, und sind die Gesuche anher zu leiten.

K. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Przemyśl, am 4. April 1869.

(745) **Kundmachung.** (2)

Nro. 3914. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes Starasól wird über Ersuchschreiben des Samborer k. k. Kreisgerichtes vom 24. November 1868 Z. 13908 zur Befriedigung der durch Julia Szamotowa wider Juda Schramik Glückmann ersiegten, aus der größeren pr. 2000 fl. s. M. G. herrührenden Wechselrestforderung von 280 fl. 87 kr. öst. W. sammt 6% vom 10. December 1866 laufenden Zinsen, und den gegenwärtigen mit 6 fl. 41 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Versteigerung der dem Schuldner Juda Schramik Glückmann gehörigen, in Posada felsztyńska sub CNr. 72 122 gelegenen Realität sammt Grund Top. Zl. 98 im Flächenmaße von 12 Joch ausgeschrieben, und in drei Terminen am 12. Mai 1869, dann am 26. Mai 1869 und am 9. Juni 1869, immer um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden.

Der Fiscalpreis beträgt 650 fl., wovon 10% als Vadium zu erlegen sind.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse stehen hiergerichts zur Einsicht offen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Starasól, am 30. Jänner 1869.

(746) **Edykt.** (2)

Nr. 26970. Ze strony c. k. sądu miejs. deleg. powiatowego dla miasta i przedmieść Lwowa nieobecną i z miejsca pobytu niewiadomą Antoninę Skotnicką się zawiadamia, iż pod dniem 11. marca 1868 do l. 5649 przez Dobiesława Hordyńskiego pozew przeciw Sabinie Csato, c. k. prokuratoryi skarbowej i Antoninie Skotnickiej pto. zapłacenia resztującej ceny kupna realności pod l. 373 i 374 1/4 w kwocie 382 złr. 49 kr. m. k. czyli 401 złr. 95 kr. w. a. z p. n. i przekazania onej do zapłacenia z ceny licytacyjnej tejże realności wytoczonym został: w skutek którego pozwu i prośby z dnia 4. grudnia 1868 L. 26970 termin do wniesienia obrony i dalszej rozprawy z dobrodziejstwem pierwszego terminu na dzień 20. kwietnia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu spółzapozwanej Antoniny Skotnickiej nie jest wiadome, przeto niniejszy sąd w celu zastępywania i na koszt tejże uchwałą z dnia 2. maja 1868 L. 5649 p. adwokata krajowego Dra. Smolkę jako kuratora, a p. adwokata Dra. Kabata jako substytuta tego postanowił, z którym niniejszy spór wedle dla Galicyi przepisanych ustaw procedury będzie przeprowadzony. Wzywa się więc spółzapozwaną Antoninę Skotnickę przez niniejszy edykt, aby na terminie wyznaczonym lub osobiście stanęła, lub potrzebne dokumenta postanowionemu kuratorowi udzieliła, albo innego rzecznika sobie wybrała i o tem sąd oznajmiła, albowiem w przeciwnym razie wynikające z tego skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. miejs. deleg. powiatowego sądu dla miasta i przedmieść.

Lwów, dnia 2. marca 1869.

(735) **Aufruf.** (3)

Nr. 351. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki ist die mit dem jährlichen Gehalte pr. 300 fl. oder eventuell pr. 250 fl verbundene Stelle eines Gerichtsdieners erledigt.

Bewerber hierum haben ihre Gesuche, worin die Kenntniß des Schreibens darzuthun ist, im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei dem Präsidium des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 31. März 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.